

[Himmelstrup.]

han nu fremsatte om de Forpligtelser, vi har over for England; det er jo det, vi diskuterer, og det har været Udgangspunktet for det hele — selve Ratifikationen af Konventionen er vi jo alle sammen enige om. Vi har altsaa opnaaet dette, at vi har faaet en klar Udtalelse fra Udenrigsministeren om, hvor langt vore Forpligtelser over for England gaar, og de gaar altsaa for 1939, det kan vi sige med nogenlunde Sikkerhed, til et Importbeløb af ca. 230 Mill. danske Kroner af en samlet Import, som vil beløbe sig til ca. 600 Mill. Kr. eller lidt mere sandsynligvis, det beror paa Krigsforholdene. Dette takker jeg Ministeren for, og saa er det, jeg mener, at naar vi har en betydelig Stigning i vort almindelige Handelsmellemværende og i vor samlede Import, kan det rent logisk ikke være andet, end at vor Frihed *maa* blive større. Et saa rationelt Menneske som den højtærede Udenrigsminister vil i sine gode Øjeblikke indrømme dette.

Naar jeg før gjorde nogle Bemærkninger om den højtærede Udenrigsministers journalistiske Virksomhed, tænkte jeg først og fremmest paa en Artikel om Valutacentralen, som den højtærede Udenrigsminister skrev i 1934 eller 1935, hvor den højtærede Udenrigsminister, med Polemik navnlig mod Venstre, argumenterede for disse særlige Partisynspunkter ved Anvendelsen netop af det rent udenrigsministerielle. Og jeg kan da ogsaa bemærke, at det er jo ikke længere siden end i Januar Maaned, at den højtærede Udenrigsminister skrev en Kronik i „Politiken“, der i høj Grad havde, om jeg saa maa sige, partipolitiske Formaal, det kan slet ikke være andet. Og det er det, jeg beder om ikke maa ske, fordi det svækker den Tillid, vi saa gerne vil være fuldt og helt til den højtærede Udenrigsminister.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, som nu stiller Forholdene op paa en fuldkommen urimelig Maade, kan jeg desværre ikke faa Tid til at svare; jeg kan kun gentage, at det er helt urimeligt at stille Forholdene op paa den Maade, som det ærede Medlem har gjort. Det, der har været Tale om i denne Diskussion, er, hvilken Frihed vi kan faa over for England, naar Importen stiger og Bindingerne bliver de samme, og jeg maa paastaa, at Friheden nødvendigvis bliver større.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at et Medlem af Regeringspartierne har sagt, at hvis han var engelsk Forhandler, vilde han efter den Udvikling, der har været, stille større Krav til Danmark — det er det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der har sagt det —, og et andet Medlem af Regeringspartierne, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, sagde: Hvis nu England forlanger samme Handelsforhold over for Danmark, som Danmark har over for Tyskland! Det er ikke Medlemmer af mit Parti, der har sagt saadan, men to Medlemmer af Regeringspartierne. Man turde nok kunne bebrejde de to Herrer, at de siger noget saadant offentligt.

Jeg ønsker dernæst at nævne, at Udenrigsministeren før nogen har gjort opmærksom paa, hvilken mægtig Værdi for Danmark Samhandelen med Udlandet har, og at kun en forøget Samhandel kan føre til forøget Velstand og Bedring af Økonomien i Danmark. Men nu siger den højtærede Udenrigsminister, at vore Forsøg paa forøget Handel, ja, han tilføjer endda: hasarderede Forsøg paa øget Samhandel er ganske uforenelige med Danmarks Interesser. Det forekommer mig umuligt at sige noget saadant, for naar vi til enhver Tid til Punkt og Prikke efterkommer vore Handelstraktatforpligtelser over for England, maa vi ogsaa have Ret til at kræve den forøgede Handel, hvor den maatte findes, og det er jo saa meget mere nødvendigt, som vi har adskillige Produktioner, hvis Produkter vi ikke kan afhænde til England, men maa have et andet Marked for.

Drachmann: Jeg kan ikke paahøre denne handelspolitiske Debat — i Forbigaaende bemærket synes den i en forbausende Grad at have vundet i Styrke og Vitaminrigdom i de 24 Timer, den har været udsat — uden over for det historiske Materiale at tænke paa 20erne. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der fremdrog disse lange Tabeller, som en overlegen Aand som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ikke beskæftiger sig med — men jeg hørte i alt Fald paa dem —, disse Tabeller, der viste, at dengang vi havde vore store Køb i Udlandet og stod saa stærkt, da rejste det konservative Parti sine Krav, sine mange Krav om aktiv Handelspolitik, om en Omlægning af vor Handelspolitik, og dengang skulde disse Raad have været fulgt, men først da vi stod svagere, da vi ikke læn-